

Ulusal Egemenlik ve Ulusal Benlik

Bir devletin var olabilmesi için en az üç koşul vardır:

- 1- Bir ulusun varlığı gereklidir.
- 2- Sınırları belirlenmiş bir toprak parçasının, bir yurdun varlığı gereklidir.
- 3- O yurt üzerinde o ulusun mutlak egemenliği gereklidir.

Bu üç koşuldan birisi olmadığında bir devletten söz etmek mümkün değildir. Bu gün yeryüzünde topraksız uluslar, ulussuz topraklar vardır. Ancak onlardan çok daha fazla sayıda olanı ise ulusu ve toprağı olan ama toprakları üzerinde egemenlik hakları olmayan toplumlardır. Bu olgunun pek çok nedeni vardır ve günümüzde küreselleşme bu olguyu hızlandıran bir neden olarak görülmektedir.

Uluslar, toprakları üzerindeki egemenlik haklarını mutlaka ve yalnız bir savaşla ve yenilginin ardından imzalanan bir teslimiyet anlaşması ile yitirmezler. Ulusların toprakları üzerindeki egemenlik haklarını yitirmeleri bazı kereler kendi aymazlıkları, bilgisizlikleri ve uzak görüden yoksun oluşları ile mümkündür. Uluslar, değişen zamana ayak uydurup bilim ve teknolojiye gelişmedikçe, eskimiş köhneleşmiş düşünceleri, alışkanlıkları ve inançları bir kenara atmadıkça, sosyal oluşumları izleyip, özümseyip uygulayamadıkça, gençlerinin eğitim ve öğrenimlerinde gerekli atılımları yapamadıkça, toprak üstü ve toprak altı zenginliklerine sahip çıkamadıkça bu egemenlik hakkını yitirmeye başlarlar. Bu süreç bir anda olup biten bir süreç değildir. Sinsidir. Gizlidir. Haindir. Bu sürecin yaratılmasında yabancılar en büyük etken ise de ülke içinde, hatta güce sahip olanlar arasında **"...gaflet, dalalet ve hatta hıyanet içinde olanlar" bulunabilir** ve hatta bu kişiler **"...kendi siyasi emellerini düşmanın emelleri ile birleştirebilirler."** Bütün bu durumlarda bile Büyük Önder korkulacak bir neden olmadığına inanmıştır, çünkü Ülke'nin Egemenliği'nin emanet edilebileceği bir varlık vardır. O varlık **"TÜRK GENÇLİĞİDİR"**

Türk Ulusu tarih boyunca çeşitli devletler adı altında ama sürekli olarak, sahip olduğu topraklar üzerindeki egemenliğini ve ulus olarak da bütünlüğünü korumuştur. Bu korumada elbette bir inancı çok

büyük etken olmuştur. Bu etken, Büyük Önder Atatürk tarafından:

"Egemenlik ve saltanat, hiç kimse tarafından hiç kimseye, bilim gereğidir diye; görüşmeyle, tartışmayla verilemez, Egemenlik, saltanat, güçle, kudretle ve zorla alınır." " sözleriyle dile getirilmiştir. **(1.11.1922)**

Bu durumda Ulusal Egemenlik ve Ulusal Benlik en önemli etkenler olarak görülmektedir. Devlet olabilmek, devlet niteliğini koruyabilmek için bu iki etken yaşatılmalıdır. Bu konuda Mustafa Kemal Atatürk şunları demektedir:

"Efendiler Avrupa'nın bütün ilerlemesine, yükselmesine ve medenileşmesine karşılık Türkiye tam tersine gerilemiş ve düşüş vadisine yuvarlanadurmuştur. Artık vaziyeti düzeltmek için mutlaka Avrupa'dan nasihat almak, bütün işleri Avrupa'nın emellerine göre yapmak, bütün dersleri Avrupa'dan almak gibi bir takım zihniyetler belirdi. Halbuki, hangi istiklal vardır ki ecnebilerin nasihatleriyle, ecnebilerin planlarıyla yükselebilirsin?.. Tarih böyle bir hadiseyi kaydetmemiştir!"

(Gazi M. Kemal 6 Mart 1922 TBMM)

Tarih boyunca var olan Türk Ulusu bu varlığını önemli bir özelliğine borçludur. O özellik Ulusal Benliğidir. Binlerce yıldan beri var olan Türk Ulusu en sert doğa koşullarında yaşamayı öğrenmiş, acımak duygusu var olan, tarihe herhangi bir soykırım ayıbı ile yerleşmemiş, sözüne güvenilir, dostluğuna güvenilir, güçsüze yardım eden, güçlüye kulluk etmeyen, sağduyusu var olan, sabırlı, zorluklardan yılmayan, aile birliğine bağlı, eş ve çocuk sorumluluğu olan, bir benlik geliştirmiştir. Bu Ulusal Benlik'tir. Ulusal Benlik yıkılmadıkça bu ülkenin yıkılması söz konusu olamaz çünkü sınır boyu birkaç askeri ile değil tüm Vatan yüzeyinde çarpışan bu Ulus "En Son Ocağına Kadar" hep vardır, hep var olacaktır. Ancak en son ocak da söndükten sonra bu ulus yok olabilir. Ama onuruyla, ama tarih boyunca bağlı

kaldığı ilkeleriyle.

Ülkede egemen olan işsizlik, geçim zorluğu, eğitim zorluğu, liseden mezun olan öğrencilerin yüksek öğrenim görme olanağına çok zor kavuşmaları, %80 lerinin öğrenimden mahrum olarak ve işsiz olarak yaşama devam zorunluluğu, kimilerinin gerçekleştirdiği büyük banka soygunları, bu paralarla sürdürdükleri rahat yaşam, özel adalar, özel uçaklar ve yurt içinde ve dışında sahip oldukları lüks yaşam, çetelerin yaptıkları, adaletin terazisinin bozulmağa başlaması ve daha sayılamayacak pek çok etken bazı hain düşüncelerin güçlenmesini sağlamıştır. Bu durumda kimi iç ve dış güçler büyük söz veriler ile ortaya çıkmıştır. Avrupa Birliği diye bir bütünleşmeye girildiğinde işsizliğin yok olacağına büyük parasal kaynakların elde edileceğine, adaletin herkes için eşit işleyeceğine ve her türlü çağdaş hizmetlerin geleceğine toplumu inandırmıştır. Ancak bunun küçük bir karşılığı olacaktır; Ulusal kavramlardan, ulusal egemenlikten, ulusal benlikten vazgeçmek gibi bir karşılık. Zamanla, önce Türkiyelilik daha sonra dünya vatandaşlığı. İlk bakışta her akli çalışan insana, "Neden olmasın?" diye düşündürten, zaten yeryüzü bu yönde geliyor, zamanla bu nasıl olsa gerçekleşecek diye düşündürten bir olgu gibi görünse de bu süreç dikkatle gözden geçirilmelidir. Evet ülkeler arasındaki sınırların daha rahat geçilmesi, uluslar arası dostluklar, varlığın paylaşılması çok güzel olgulardır. Ancak bu olgular kimi ülkelerin yitirisi, kimi ülkelerin kazancı olarak ortaya çıkmamalıdır. Süreç ve sonuç eşit olmalıdır. Ulusal Egemenlik ve Ulusal Benlik yitirilmemelidir! Bu söylem bağnaz, bilimsel düşünceden uzak bir söylem olarak algılanmamalıdır. Ulusal Egemenliğimiz varlığımızın güvencesi, Ulusal Benliğimiz ise onurumuzdur.

Prof. Dr. Ningur Noyanalpan

Gazi Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi